

Sygn. akt **IV Ka 1184/23**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędzierski

Sędziowie Sądu Okręgowego Sławomir Ciężki

Sądu Okręgowego Małgorzata Lessnau-Sieradzka

Protokolant sekr. sądowy Olga Szałapska

przy udziale Mirosławy Malka-Nowak - prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 21 marca 2024 r.

sprawy **M. F.** s. M. i A. ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 9 października 2023 r. sygn. akt IV K 1022/22

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

SSO Małgorzata Lessnau-Sieradzka SSO Mirosław Kędzierski SSO Sławomir Ciężki

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1184/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 09.10. 2023 r., sygn. IV K 1022/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	Obrońca wyrokowi zarzucił:	# zasadny
2.	<p>1. obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów z wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków oraz opinii biegłych w zakresie ustalenia:</p> <p>a) sprawstwa oskarżonego i stwierdzeniu przez Sąd, że M. F. w okresie od 2006 r. do 2007 r. i od 04.07.2009 r. do 2011 r. w B. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w ten sposób, że kupił od M. P. ps. (...) celem dalszej odsprzedaży znacznej ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości łącznej co najmniej 5 kg po 8 zł za gram, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów jednoznacznie prowadzi do wniosku, że M. P. jest osobą u której rozpoznano osobowość antyspołeczną ze zwiększoną tendencją do kłamstwa i manipulowania faktami, natomiast oskarżony w okresie od 2006 r. do 2007 r. i od 04.07.2009 r. do 2011 r. przebywał w P. Wychowawczej oraz wykonywał pracę zarobkową za granicą, więc</p>	<p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadne</p>

bezzasadnym jest uznanie, aby w ww. okresie oskarżony dokonywał zakupu znacznej ilości substancji psychotropowych od M. P. ps. (...);

b) czasu, w którym oskarżony miał rzekomo dokonywać zakupu znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości łącznej co najmniej 5 kg po 8 zł za gram, albowiem zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, że M. F. kupował od M. P. ps. (...) jakiegokolwiek ilości narkotyków, a w szczególności w okresie od r. do 2007 r. i od 04.07.2009 r. do 2011 r. w B.;

a) oskarżony M. F. zakupił od M. P. ps. (...) znaczne ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 5 kg po 8 zł za gram, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów ujawnionych w niniejszym postępowaniu prowadzi do wniosku że nie sposób określić ilości rzekomo zakupionych przez oskarżonego substancji psychotropowych od M. P. ps. (...);

— w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych co do oskarżonego;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na nieprawidłowej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, wyrażający się w przyjęciu, iż oskarżony M. F. swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena przeprowadzonych w sprawie dowodów nie prowadzi do przekonania, że dowody zebrane

	<p>przeciwko oskarżonemu układają się w logiczną i nierozzerwalną całość i prowadzą do wniosku, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad. 1-2. Zarzuty niezasadne.</p> <p>Zgodnie z utrwalonym od lat poglądem, wyrażanym tak w doktrynie jak też w judykaturze, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy głównej mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana, wtedy dopiero, gdyby w procedurze dochodzenia do nich Sąd uchybił dyrektywom <u>art. 7 k.p.k.</u>, pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno-odwoławczej.</p> <p>Skarżący, wyrażając własną odmienną oceną dowodów i wyprowadzając własne wnioski w tym zakresie nie wykazał w wiarygodny i przekonujący sposób, aby ocena dowodów dokonana przez Sąd meriti nosiła cechy dowolności (wykraczając tym samym poza granice ocen swobodnych zakreślone dyrektywami <u>art. 7 k.p.k.</u>). Tego rodzaju uchybień jakie skarżący podnosił w związku z oceną czynu zarzucanego oskarżonemu,</p>		

aby rodziły one wątpliwości co do merytorycznej trafności zaskarżonego wyroku w tym zakresie, Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie jednak nie stwierdził. Rzecz w tym, że dla skuteczności zarzutu tego rodzaju (ukierunkowanego na kwestionowanie oceny dowodów) nie wystarczy wysłowienie własnego stanowiska, odmiennego od ustaleń Sądu meriti. Konieczne jest natomiast wykazanie w oparciu o dowody i ich wnikliwą ocenę, że ustalenia te są błędne, wskazanie możliwych przyczyn powstałych błędów i wszechstronne uargumentowanie własnego odmiennego stanowiska.

Sąd Okręgowy stwierdził, że obrońca tego rodzaju argumentacji i na takim poziomie jej przekonywalności, nie przedstawił. Wbrew jego twierdzeniom, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala w pełni na podzielenie przekonania Sądu meriti o tym, iż oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu. Niedostatecznie pogłębiona argumentacja skarżącego całkowicie traci swą przekonywalność w konfrontacji ze zgromadzonymi w sprawie dowodami zwłaszcza w postaci wiarygodnych zeznań świadka M. P., innych dokumentów, których łączna synteza w pełni oddaje całokształt okoliczności zdarzeń będących przedmiotem oceny i która bez wątpienia pozwalała Sądowi pierwszej instancji na przyjęcie prawidłowych ustaleń w zakresie, które włączone zostały do podstawy faktycznej zaskarżonego wyroku.

Apelacja obrońcy nie dostarcza dostatecznych argumentów mogących przemawiać za

zasadnością jej uwzględnienia, a co za tym idzie, uzasadniać możliwości odmiennego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, ów środek odwoławczy zawiera jedynie odmienną, jednostronną ocenę materiału dowodowego, a podniesione w nim argumenty mają charakter stricte polemiczny a w szczególności abstrahują od treści zebranych dowodów.

Analiza treści sformułowanych przez skarżącego zarzutów oraz ich uzasadnienia prowadzi do wniosku, że skarżący dokonania błędnych ustaleń faktycznych upatruje przede wszystkim w nieuprawnionym - jego zdaniem - obdarzeniu wiarą zeznań M. P..

Tymczasem obrońca nie wykazał w skardze apelacyjnej, aby w zaskarżonym wyroku, przy ocenie tego dowodu, Sąd dopuścił się obrazy art.7 kpk.

Apelacja zawiera odmienną ocenę dowodów, korzystną dla oskarżonego i sprowadza się do założenia, że zeznania tego świadka, który zeznawał, „niekorzystnie” dla oskarżonego są niewiarygodne i należy odmówić dania im wiary.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego przekonuje, że w kwestiach istotnych w sprawie, zeznania M. P. są konsekwentne i stanowcze zarówno co do istoty jak i szczegółów jego relacji. Kilkakrotnie przesłuchiwany w sprawie (k. 7, k.44, 165 -70, oraz 239 - 241) występując w różnych rolach procesowych (podejrzany, świadek), konsekwentnie i szczegółowo wskazywał na osobę M. F., któremu sprzedawał amfetaminę, ilość (co najmniej 5 kg) oraz cenę (po 8 zł za gram). Jednoznacznie też wskazywał daty,

kiedy miało to miejsce (właśnie w latach 2006 – 2007 oraz w latach 2009 – 11). W konsekwencji, nie do zaaprobowania jest negowanie sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu, czasu, w którym oskarżony miał dokonywać zakupu amfetaminy oraz jej ilości i ceny.

Powyższej oceny nie zmienia twierdzenie obrońcy, jakoby „oskarżony w okresie od 2006 r. do 2007 r. i od 04.07.2009 r. do 2011 r. przebywał w P. Wychowawczej oraz wykonywał pracę zarobkową za granicą” a zatem rzekomo nie mógł w tym okresie dokonywać zakupu amfetaminy od M. P., jako, że pobyt za granicą nie wyklucza czasowych przyjazdów do kraju a nie twierdził świadek, że transakcje miały miejsce np. codziennie. Wystarczające jest, że doszło do nich choćby kilkakrotnie w ciągu roku, co w oczywisty sposób jest możliwe nawet pracując za granicą czy mając ograniczone możliwości przemieszczania się będąc czasowo umieszczonym w P. Wychowawczej.

Nadto oceniając zeznania M. P., trzeba podkreślić brak jakiegokolwiek tendencyjności czy złośliwości w jego relacjach. Chcąc zatem zdyskwalifikować ten dowód, należałoby przyjąć, że w toku całego postępowania świadczył on w złej wierze, że zdecydował się fałszywie oskarżać – to znaczy umyślnie i nieprawdziwie niewinnego człowieka. Brakuje jednak jakichkolwiek danych, które czyniłyby tę czysto teoretyczną tezę choćby w niewielkim stopniu prawdopodobną.

Nie jest też uprawnionym negowanie wiarygodności zeznań M. P. z uwagi na „osobowość

antyspołeczną ze zwiększoną tendencją do kłamstwa i manipulowania faktami”, skoro nie ma to oparcia w opiniach biegłych. W toku postępowania był on bowiem przesłuchiwany w ich obecności.. Po raz pierwszy psycholog E. N. stwierdziła (k.169, 180 - 2), że „...świadek ma przeciętny poziom intelektu, jego zdolność odtwarzania i postrzegania jest adekwatna do poziomu intelektualnego...., ... nie zaobserwowano tendencji do konfabulacji, urojeń i objawów wytwórczych ani innych , które mogłyby mieć wpływ na zdolność świadka do składania zeznań w sprawie..” a z psychologicznego punktu widzenia ocena zeznań świadka należy do sądu.”. Kolejną opinię sporządzili biegła psycholog M.P. (1) i psychiatra R.L. (k 353-5) , którzy stwierdzili, że „...świadek jest zdolny do spostrzegania , zapamiętywania i odtwarzania postrzeżeń, tak podczas ostatnich zeznań jak i wcześniejszych w toku sprawy...”. Dopiero na rozprawie opiniując ustnie stwierdzili, że ma skłonność do kłamstwa jako osoba zaburzona. (k 383). Powyższe oznaczało, że istniało tylko teoretyczne ryzyko składania fałszywych zeznań przez tego świadka jako osoby z zaburzeniami, nie zaś związane z konkretnym przebiegiem tej czynności procesowej.

Finalnie w pełni uprawniona jest teza o braku wątpliwości co do winy M. F. w zakresie zarzucanego mu czynu.

Wniosek

O uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego czynu, ewentualnie o

zasadny

częściowo zasadny

uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Wobec ustaleń i argumentacji Sądu Rejonowego skarżący nie przedstawił przekonującej argumentacji pozwalającej na zmianę zaskarżonego wyroku w postulowanym zakresie. Apelacja zawiera odmienną a przy tym głoślowną ocenę dowodów, korzystną dla oskarżonego i sprowadza się do stwierdzenia, że zeznania M. P. , który zeznawał, „niekorzystnie” dla oskarżonego są niewiarygodne i należy odmówić dania im wiary.</p> <p>Z kolei wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania jest sprzeczny z treścią art. 437 § 2 k.p.k. Nie zachodzą też przesłanki wskazane w art. 439 § 1 k.p.k., oraz art. 454 k.p.k.</p> <p>Nie ma żadnych podstaw do negowania rozstrzygnięcia Sądu I instancji.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Orzeczenie o winie i karze	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Argumentacja jak powyżej, apelacja niezasadna i wyłącznie polemiczna.</p> <p>Oskarżony niewiarygodny; wskazane dowody obciążające jednoznaczne ; obrońca nie wykazał w skardze apelacyjnej , aby w zaskarżonym wyroku, przy ocenie, zeznań M. P. , Sąd dopuścił się obrazy art.7 kpk.</p> <p>Apelacja zawiera odmienną ocenę tego dowodu, korzystną dla oskarżonego i sprowadza się do założenia, że zeznania świadka M. P. , który zeznawał„ niekorzystnie” dla oskarżonego są niewiarygodne i należy odmówić dania im wiary; tymczasem analiza zgromadzonego materiału dowodowego przekonuje, że zeznania M. P. są konsekwentne i stanowcze w toku całego postępowania zarówno co do istoty jak i szczegółów jego relacji;</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
.	
Zwięźle o powodach zmiany	
.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego

wydatkami obciążył Skarb Państwa, uznając, iż uiszczenie ich byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 09.10.2023 r., sygn. IV K 1022/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------